

Det har vanskeliggjort Sagen, at denne er nedlagt paa saa sent et Tidspunkt. Alligevel kan jeg ikke indse, at det haster saa stærkt, at man blot for at vinde et Aar eller to skulde foretrække at rejse en Bygning, der allerede i sin Fødselstid er Genstand for de mange Tvivlsmaal, som her ere komne til Orde, fremfor at give Tid, til Ægget er ruget ud, til der kan komme et fuldbaarent Væsen ud af det, til vor Tid i det ny Christiansborg kan komme til at sætte sig et Monument, i hvilket Samtiden er enig om at se et Udtryk for sine Ønsker og sin Evne. Det, at der som Sagen foreligger, ikke nu er en saadan Enighed til Stede, men at Mening strider mod Mening baade overfor Helheden og overfor Enkelthederne, vil gøre, at Værket heller ikke for Fremtiden vil blive noget helstøbt og sanddru Billede paa vor Tids Opfattelse af, hvad det Liv betyder, det her er Opgaven at skaffe et Hjemsted.

Jeg anbefaler derfor, at man tager Sagen til fornyet Overvejelse, at man ikke slaar sig til Ro med en Løsning, som jo væsentlig er bleven anbefalet, fordi man syntes, at nu maatte man have en Afslutning paa Sagen, og som den højtærede Minister ogsaa for sit Vedkommende væsentlig anbefalede med, at Vejen til andre Løsninger var lukket for ham.

Rasmus Hansen: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg fatte mig i den størst mulige Korthed, men jeg vil dog tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende den foreliggende Sag.

Naar man staar overfor Løsningen af en stor og vanskelig Opgave, gælder det selvfølgelig om at finde en Løsning, som i alle Henseender er forsvarlig og tilfredsstillende, og nu ere vi jo her i Rigsdagen stillede overfor en saadan Opgave. Det er ikke alene en stor Opgave, vi ere stillede overfor, men ogsaa en meget vanskelig Opgave, og derfor gælder det om at finde en Løsning, som vi ikke senere maa komme til at fortryde. Jeg skal ikke rette Spor af Kritik mod den højtærede Minister. Jeg mener, at den højtærede Ministers Fremgangsmaade har været helt ud korrekt. Han er netop gaaet den Vej, som Loven af 15. November 1903 anviser, og er der sket noget forkert i denne Sag, og kan der med Rette rejses Indvending mod nogen, maa denne Indvending eller Kritik rettes mod Rigsdagen, derom er der ingen Tvivl.

Det kan godt være, at det var tem-

melig forhastet, da vi for lidt over 2 Aar siden vedtog Loven af 15. November 1903, det kan godt være, at Sagen den Gang ikke var tilstrækkelig undersøgt eller tilstrækkelig begrundet eller oplyst, men selv om saa var, gaar jeg ud fra, at det endnu ikke er for sent at søge at faa det bedst mulige ud af Sagen, kort sagt, at faa en god og tilfredsstillende Løsning.

Ved den afholdte Skitsekonkurrence indkom der ifølge den foreliggende Beretning 28 Projekter, og det var jo ikke saa lidt. Af disse 28 Projekter blev kun 6 præmierede, og af disse 6 ere atter kun 3 blevne tilstillede Rigsdagen. Det er altsaa disse 3, vi særlig have at beskæftige os med. De ere udarbejdede af Arkitekterne Clemmensen, Thorvald Jørgensen og Martin Nyrop. Nu vil jeg straks udtale, at mig personligt tilfredsstiller intet af disse tre Projekter fuldt ud, men jeg erkender, at Thorvald Jørgensens er det, der løser Opgaven bedst. Det forekommer mig imidlertid, at der ved hans Plan, navnlig angaaende Rigsdagsbygningen, klæber saa væsentlige Mangler, at det vilde være urigtigt, om Bygningen blev gennemført i den Skikkelse, hvori den her foreligger. For det første tiltaler det mig ikke, at Rigsdagsbygningen faar Façade ud imod Kavalergaarden, hvorved den paa en Maade bliver en Sidebygning, og dernæst forekommer det mig, at baade Rigsdagsbygningens Ydre og ogsaa dens Indre ikke er heldigt. Selvfølgelig skal der i en saadan Bygning ikke alene være det tilstrækkelige Antal Lokaler, men disse Lokaler skulle være praktisk indrettede og navnlig have godt Lys. Især har det stor Betydning, at Tingenes Sale blive lagte saaledes, at de kunne faa godt Lys, navnlig Sidelys. Det er i Virkeligheden det eneste rette Lys. Men paa Thorvald Jørgensens Plan mangler Folketingssalen det gode Lys. Salen faar — som det ogsaa er nævnt af flere — kun Lys fra een Side og fra den alleruheldigste, fra en Side, hvorfra der saa godt som intet Lys vil komme, nemlig Nordvest. I Vintermaanederne, hvor vi ere samlede, kommer der meget lidt Lys fra den Side. Det er for mig en meget stor Ulempe ved Thorvald Jørgensens Plan. Det staar saaledes for mig, at skal denne Plan gennemføres — jeg skal ikke i Øjeblikket kunne udtale mig bestemt hverken for eller imod, dertil har jeg endnu ikke tilstrækkelig Klarhed over hele Projektet —, maa der foretages betydelige Forandringer i hele Projektet.